

Právo a judikatúra v praxi

Výber z najzaujímavejších nových rozhodnutí súdov

Obsah:

- 1. Posudzovanie žiadateľa o bezplatnú právnu pomoc prostredníctvom Centra právnej pomoci**
Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Sžo/4/2018 zo dňa 25. 10. 2018
- 2. Neprimeranosť hodnoty predmetu záložného práva v daňovom konaní**
Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Sžfk/62/2017 zo dňa 24. 10. 2018
- 3. Dokazovanie v daňovom konaní**
Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Sžfk 48/2017 zo dňa 10. 4. 2018
- 4. K spochybneniu doručenky ako verejnej listiny**
Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Sžo 56/2016 zo dňa 26. 4. 2018
- 5. K ochrane spotrebiteľa pred klamlivým konaním predajcu**
Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Sžo/68/2016 zo dňa 25. 4. 2018
- 6. K povinnosti správneho orgánu nariadiť ústne pojednávanie**
Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 10Asan 9/2017 zo dňa 27. 4. 2018
- 7. K pojmu úprava podkladu v zmysle Stavebného zákona**
Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Sžo 61/2016 zo dňa 25. 4. 2018
- 8. K náležitostiam rozhodnutia podľa Správneho poriadku**
Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Sžo/54/2016 zo dňa 22. 11. 2018
- 9. Postup súdu v prípade úmrtia strany sporu**
Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/36/2017 zo dňa 28. 3. 2018
- 10. Porušenie zmluvne prevzatého záväzku spoločníka k osobnej účasti na podnikaní s.r.o. je dôvodom pre jeho vylúčenie zo spoločnosti**
Rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1Cob/223/2012 zo dňa 16. 1. 2014
- 11. K požiadavkám na lekárske posudok, na základe ktorého má dôjsť k preradeniu na inú prácu a k okamžitému skončeniu pracovného pomeru**
Rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23CoPr/1/2019 zo dňa 5. 8. 2019
- 12. K zverejňovaniu podobizny dieťaťa na sociálnych sieťach a k neodkladnému opatreniu, ktoré by zverejňovanie rodičovi zakázalo**
Uznesenie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 5CoP/32/2019 zo dňa 31. 7. 2019
- 13. K posúdeniu potvrdenia správnosti zoznamu záväzkov porovnávaných s účtovnou evidenciou dlžníka ako uznania záväzkov**
Rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 21Cob/19/2019 zo dňa 24. 9. 2019
- 14. K možnosti zrušenia účasti spoločníka verejnej obchodnej spoločnosti súdom**
Rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2Cob/263/2016 zo dňa 6. 6. 2017
- 15. K spoplatneniu námietky zaujatosti sudcu**
Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1XObdo/635/2017 zo dňa 9. 5. 2018

1. Posudzovanie žiadateľa o bezplatnú právnu pomoc prostredníctvom Centra právnej pomoci

Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Sžo/4/2018 zo dňa 25. 10. 2018

Anotácia:

Centrum právnej pomoci neposkytlo žiadateľovi bezplatnú právnu pomoc z dôvodu že navrhovateľ nespĺnil jednu zo zákonných podmienok pre poskytnutie právnej pomoci, a to podmienku materiálnej núdze. Krajský súd potvrdil rozhodnutie Centra právnej pomoci. Navrhovateľ podal odvolanie proti rozsudku krajského súdu. Odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je dôvodné.

Právna veta:

Pokiaľ odporca vyhodnotil navrhovateľa ako osobu, ktorú pre účely zákona č. 327/2005 Z. z., nemožno považovať za osobu v materiálnej núdzi, tak tento záver odporcu, s ktorým sa stotožnil aj krajský súd, je správny. Povinnosťou odporcu však bolo v konaní vyhodnocovať status navrhovateľa v intenciách komplexnej právnej úpravy zákona č. 327/2005 Z. z., teda vyhodnotiť status navrhovateľa nielen v rozsahu ustanovenia § 6b ods. 2 zákona č. 327/2005 Z. z., ale aj v intenciách ustanovenia § 5b ods. 6 zákona č. 327/2005 Z. z.. Z obsahu rozhodnutia odporcu, ako aj pripojeného administratívneho spisu takýto postup odporcu nevyplýva. Podľa § 5b ods. 6 zákona č. 327/2005 Z. z. ak ide o vec hodnú osobitnej ochrany a potreby zabezpečenia prístupu k spravodlivosti, môže riaditeľ po predchádzajúcom stanovisku rady rozhodnúť o úhrade peňažných prostriedkov na účely poskytnutia právnej pomoci osobám, ktoré nespĺňajú podmienky na poskytnutie právnej pomoci podľa tohto zákona z prostriedkov centra. Zabezpečenie prístupu k súdu priamo vyplýva z článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (právo na súdnu a inú právnu ochranu) a z článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (právo na spravodlivé súdne konanie). Prístup k súdu je vždy individuálnou záležitosťou a nemôže byť limitovaný normatívnymi podmienkami zákonnej právnej úpravy (§ 6 – 8 zákona č. 327/2005 Z. z.). To znamená, že prístup k súdu nemôže byť ponímaný kogentne „iba za podmienok a v rozsahu stanovenom zákonom“. Zákon nemôže obsiahnuť všetky modalities právne relevantných vzťahov. Zákonodarca preto normatívne upravil generálnu klauzulu zabezpečujúcu súlad s Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd v § 5b ods. 6 zákona č. 327/2005 Z. z.

Právna oblasť: Správne právo

Právny inštitút: právna pomoc v materiálnej núdzi

Súvisiace predpisy a ustanovenia: pre SR: 327/2005 Z. z. – § 5b ods. 6

2. Neprimeranosť hodnoty predmetu záložného práva v daňovom konaní

Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Sžfk/62/2017 zo dňa 24. 10. 2018

Anotácia:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodoval v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Finančného riaditeľstva, o kasačnej sťažnosti žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave rozhodol tak, že kasačnú sťažnosť zamietol. Krajský súd zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného o odvolaní žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu Daňového úradu K, ktorým daňový úrad zriadil záložné právo na zabezpečenie daňového nedoplatku na dani z príjmov právnickej osoby (žalobcu), a to hnuťelný majetok vo vlastníctve daňového dlžníka (žalobcu) tak, že označené rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil. V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že prvým zo žalobných bodov bolo tvrdenie žalobcu podopreté jeho právnou argumentáciou, podľa obsahu ktorého predmet záložného práva určený v preskúmaných rozhodnutiach daňových orgánov nie je určený správne, dostatočne presne a určito. Pôvodnú argumentáciu v opravnom prostriedku proti prvostupňovému rozhodnutiu správcu dane žalobca v súvislosti s danou žalobnou námietkou právne modifikoval do tej roviny, že LED obrazovky umiestnené na konkrétne miesto, ktoré sú predmetom zálohu sú z právneho hľadiska reklamnými stavbami.

Právna veta:

K námietke sťažovateľa ohľadom neprimeranosti hodnoty predmetu záložného práva kasačný súd uvádza, že táto hodnota je v súlade s ust. § 81 ods. 6 daňového poriadku, a že je primeraná sume daňového nedoplatku, na zabezpečenie ktorého sa záložné právo zriadilo. Neobstojí argumentácia sťažovateľa o tom, že daňové orgány nevychádzali z jeho účtovnej hodnoty, a že táto mala byť zisťovaná znaleckým dokazovaním. Právny význam zabezpečenia daňovej pohľadávky zriadením záložného práva správcom dane spočíva v zaistení zaplata nedoplatku v prípade nedobrovoľného splnenia povinnosti daňovým subjektom – dlžníkom. Nie je povinnosťou správcu dane pred zriadením záložného práva zisťovať presnú hodnotu majetku dlžníka, pretože jeho hodnota v čase zriadenia záložného práva je iná, ako bude v čase prípadného vymoženia pohľadávky v daňovom exekučnom konaní. Znaleckým dokazovaním, ktoré by bolo v tomto prípade nevhodné by sa len náklady žalobcu a hodnota jeho pohľadávky zvýšili. Konštatovanie krajského súdu o tom, že predmet záložného práva je primeraný výške zabezpečenej pohľadávky preto kasačný súd považuje za správne. Argumentácia sťažovateľa v kasačnej sťažnosti o tom, že v priebehu konania bola splatená časť pohľadávky nie je spôsobilá spochybniť rozhodnutie daňového orgánu, ktorý rozhodoval o skutkových a právnych okolnostiach existujúcich v čase vydania rozhodnutia.

Právna oblasť: Správne právo, Daňové právo

Právny inštitút: Záložné právo

Súvisiace predpisy a ustanovenia: pre SR: 563/2009 Z. z. – § 81 ods. 6

3. Dokazovanie v daňovom konaní

Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Sžfk 48/2017 zo dňa 10. 4. 2018

Anotácia:

Žalobca, ako daňový subjekt sa kasačnou sťažnosťou domáhal zrušenia rozhodnutia krajského súdu, ktorý potvrdil rozhodnutie finančného riaditeľstva, ktorým potvrdil rozhodnutie daňového úradu o vyrubení rozdielu dane z príjmov fyzickej osoby. Žalobca namietal, že krajský súd sa žiadnym spôsobom nevysporiadal s viacerými nesprávnymi skutkovými zisteniami žalovaného, na ktoré žalobca poukazoval. Kasačný súd dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov a súčasne zistenie skutkového stavu daňovým orgánom bolo nedostačujúce pre riadne posúdenie veci. Najvyšší súd rozsudok krajského zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Právna veta:

Najvyšší súd dáva do pozornosti, že dôkazné bremeno daňového subjektu nie je absolútne. Jednak treba mať na pamäti, že dokazovanie vedie správca dane, a na druhej strane tiež treba prihliadať na to, ktoré skutočnosti má povinnosť preukázať samotný daňový subjekt. Obsah dôkazného bremena daňového subjektu nemožno ponímať extenzívne a rozširovať ho na preukázanie akýchkoľvek skutočností, aj takých, na preukázanie ktorých neexistuje zákonná povinnosť, resp. ktorých preukázaním sú zatažené iné subjekty. V záujme predídania akýmkoľvek pochybnostiam najvyšší súd na záver zdôrazňuje, že ťarcha dôkazného bremena leží, samozrejme, v podstatnej miere len na samotnom kontrolovanom daňovom subjekte, úlohou daňových orgánov je však stanoviť pevné hranice a pravidlá dokazovania, mať jasnú predstavu o tom, preukázanie akých konkrétnych skutočností sa žiadanými dôkazmi sleduje, dbať o to, aby dokazovanie bolo vedené v súlade s platnou právnou úpravou a následne vyvodiť zo získaných dôkazov logické a presvedčivé závery, ktoré budú súčasťou odôvodnenia rozhodnutia vydaného v daňovom konaní.

Právna oblasť: Správne právo

Právny inštitút: Daňové konanie

Súvisiace predpisy a ustanovenia: pre SR: 563/2009 Z. z. – § 3, § 24, § 63

4. K spochybneniu doručenky ako verejnej listiny

Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Sžo 56/2016 zo dňa 26. 4. 2018

Anotácia:

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že Krajský súd preskúmal vec podľa § 247 a nasl. OSP v medziach žaloby (§ 250h ods. 1 OSP), pričom zistil, že napadnuté upovedomenie žalovaného je zákonné, a preto žalobu podľa § 250j ods. 1 OSP zamietol. Žalobca v správnej žalobe podanej proti tomuto upovedomeniu v zákonnej lehote, namietal tvrdenia prvostupňového správneho orgánu uvedené v prvostupňovom rozhodnutí, t.j. v rozkaze o uložení sankcie, pričom podľa žalobcu sa nedopustil protiprávneho konania, za ktoré mu bola sankcia uložená. Tvrdil najmä skutočnosť, že nenesie žiadnu zodpovednosť za právne úkony spoločníka firmy. Ďalej namietal zneužitie § 24 ods. 2 Správneho poriadku. Poukázal na konkrétne rozhodnutia a podľa záverov v nich uvedených je dňom oznámenia rozkazu o uložení sankcie za priestupok žalobcovi 16. február 2015. Žalobca 22. februára 2015, teda na šiesty deň po oznámení, podal na poštovú prepravu odpor, ktorý podal v zákonnej 15 dňovej lehote od oznámenia. Preto bol odpor podaný včas a žalovaný mal zrušiť rozkaz o uložení sankcie a o veci riadne vykonať ústne pojednávanie. Správny orgán odobral účastníkovi všetky procesné práva, náležite nezistil skutkový stav veci a vydal rozhodnutie bez účastníka konania, na čo nebol žiadny vážny dôvod, preto žiadal napadnutú písomnosť a tiež prvostupňový rozkaz o uložení sankcie zrušiť a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie.

Právna veta:

Najvyšší súd poukazuje na to, že nosnými odvolacími dôvodmi žalobcu boli argumenty týkajúce sa samotnej zákonnej fikcie doručenia zásielky. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že pri riadne vyhotovenej doručenke ide o verejnú listinu, pričom takýto dôkaz je objektívny a nepochádza od žiadneho účastníka správneho konania, ale od Slovenskej pošty a. s.. Ak chcel žalobca doistiť spochybnenie údajov na doručenke, mal riadne uviesť konkrétne dôkazy, prípadne preukázať, že vykonané dôkazy sú nepravdivé či zavádzajúce. Žalobca nenamietal v žalobe a ani v odvolaní ani jednu z konkrétnych zákonom stanovených podmienok pri fikcii doručenia, pre ktoré by dané podmienky nastať nemali, žalobca nenamietal ani skutočnosť, že by sa v danom čase, kedy sa doručovateľka pošty snažila predmetnú písomnosť doručiť, v mieste doručovania nezdržoval. Nepreukázal a ani sa preukázať nesnažil opak toho, čo bolo vo verejnej listine – doručenke uvedené.

Právna oblasť: Správne právo

Právny inštitút: Doručovanie

Súvisiace predpisy a ustanovenia: pre SR: § 51 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb.

5. K ochrane spotrebiteľa pred klamlivým konaním predajcu

Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Sžo/68/2016 zo dňa 25. 4. 2018

Anotácia:

Inšpektori Slovenskej obchodnej inšpekcie vykonali kontrolu na akcii organizovanej predávajúcim (ďalej ako „žalobca“) mimo miesta jeho prevádzkarne. Žalobca doručil inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Žiline (ďalej len „správny orgán“) písomné oznámenie o predajnej akcii. V písomnom oznámení o predajnej akcii bolo uvedené – prezentácia a ponuka predaja produktov zn. XY podľa sortimentu, ktorý je prílohou tohto oznámenia v počte 26 kusov výrobkov. Kontrolou bolo zistené, že na predajnej akcii bolo prezentovaných len 5 kusov výrobkov. Na základe skutočností, že výrobky boli zverejnené na webovom sídle správneho orgánu v určitom rozsahu a na predajnej akcii boli prezentované v užšom rozsahu, spotrebiteľia sa mohli dostaviť na miesto predajnej akcie so zámerom vidieť konkrétny prezentovaný výrobok uvedený v oznámení na webovom sídle správneho orgánu, čo v skutočnosti nebolo realizované, teda na základe skutočností, že spotrebiteľia mohli byť uvedení do omylu a mohlo dôjsť k zmene ich ekonomického správania, došlo vyššie uvedeným konaním k nerešpektovaniu zákazu nekalej obchodnej praktiky zo strany predávajúceho. Na základe uvedeného správny orgán prvého stupňa vydal rozhodnutie, ktorým uložil žalobcovi pokutu v sume 1.200,- eur. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, ktoré žalovaný zamietol a potvrdil rozhodnutie správneho orgánu. Proti uvedenému rozhodnutiu podal žalobca žalobu na krajský súd. Krajský súd zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Proti rozsudku krajského súdu podal odvolanie riadne a včas žalovaný.

Právna veta:

Podľa odvolacieho súdu sa spotrebiteľia na základe zverejneného oznámenia mohli dostaviť na miesto predajnej akcie so zámerom oboznámiť sa s konkrétnym výrobkom alebo službou uvedenými v písomnom oznámení na webovom sídle správneho orgánu, čo v skutočnosti nebolo realizované, pretože nie všetky výrobky a služby boli na posudzovanej predajnej akcii prezentované a ponúkané na predaj, a spotrebiteľia mohli byť uvedení do omylu a mohlo dôjsť k zmene ich ekonomického správania, čím došlo k nekalej obchodnej praktike klamlivým konaním, ktoré zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože akýmkoľvek spôsobom uvádza do omylu alebo môže uviesť do omylu priemerného spotrebiteľa, a to aj keď je táto informácia správna vo vzťahu k hlavným znakom výrobku, ako je jeho dostupnosť.

Právna oblasť: Občianske právo

Právny inštitút: Ochrana spotrebiteľa

Súvisiace predpisy a ustanovenia: pre SR: 250/2007 Z. z. – § 7 ods. 1, ods. 2 písm. b, § 8 ods. 1

6. K povinnosti správneho orgánu nariadiť ústne pojednávanie

Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 10Asan 9/2017 zo dňa 25. 4. 2018

Anotácia:

Rozhodnutím Slovenskej obchodnej inšpekcie, Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie bola žalobkyni uložená pokuta vo výške 550 € pre porušenie povinnosti predávajúceho týkajúcej sa reklamácie. Žalovaná napadnutým rozhodnutím zamietla odvolanie žalobkyne a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdila. Predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok krajského súdu, ktorým zrušil rozhodnutie žalovanej, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu o uložení pokuty žalobkyni, a preto primárne v medziach kasačnej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd preskúmal rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovanej, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky žalobkyne sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

Kasačný súd sa stotožnil so záverom krajského súdu, že sťažovateľka a aj prvostupňový správny orgán v konaní nepostupovali v súlade s vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami, keď vo veci nenariadili ústne pojednávanie, a tým si vo veci nezadovážili dostatok relevantných skutočností, na základe ktorých by sa mohlo konštatovať, že správne orgány presne a úplne zistili skutočný stav veci. Obe rozhodnutia správnych orgánov je tak možné podľa názoru kasačného súdu považovať za predčasné a zistenia správnych orgánov za nedostačujúce na riadne posúdenie predmetnej veci.

Právna veta:

Kasačný súd k veci uvádza, že správne konanie je spravidla ovládané zásadou písomnosti, a to z dôvodu rýchlosti a hospodárnosti konania. Avšak povinnosť rešpektovať aj zásadu materiálnej pravdy správne orgány zaväzuje, aby v konaní, v ktorom nie je jednoznačný skutkový stav alebo sa v ňom vyskytujú rozpory dali účastníkom konania možnosť vyjadriť sa k prejednávanej veci a predniesť svoje návrhy a pripomienky. Podľa § 21 ods. 1 Správneho poriadku, ktorý je možné použiť v danej veci vzhľadom na § 27 zákona o ochrane spotrebiteľa, správny poriadok rozlišuje obligatórne ústne pojednávanie, ktoré správny orgán nariaďuje vtedy, ak tak ustanovujú osobitné predpisy (takéto prípady upravuje stavebný zákon, zákon o priestupkoch, predpisy o pozemkových úpravách a pod.) a fakultatívne ústne pojednávanie, ktoré správny orgán nariaďuje iba vtedy, ak to vyžaduje povaha veci. V oboch prípadoch je pre ústne pojednávanie charakteristické, že v ňom vystupuje viac účastníkov, často s protichodnými záujmami. Cieľom ústneho pojednávania je predovšetkým zistiť skutočný stav veci, a pokiaľ možno odstrániť rozpory medzi účastníkmi. Na ústnom konaní možno vykonať aj niektoré dôkazy. Ústne pojednávanie vo veci môže nariadiť prvostupňový aj druhostupňový správny orgán, čo však v danom prípade správne orgány neurobili, ale povaha veci si to vzhľadom na rozpory medzi účastníkmi vyžadovala.

Právna oblasť: Správne právo

Právny inštitút: Ústne pojednávanie, ochrana spotrebiteľa

Súvisiace predpisy a ustanovenia: pre SR: 71/1967 Zb. – § 21 ods. 1
250/2007 Z. z. – § 27

7. K pojmu úprava podkladu v zmysle Stavebného zákona

Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Sžo 61/2016 zo dňa 25. 4. 2018

Anotácia:

Najvyšší súd SR preskúmaval zákonnosť postupu a rozhodnutia žalovaného – Okresný úrad, Odbor výstavby a bytovej politiky v nadväznosti na rozsudok Krajského súdu, ktorým bola zamietnutá žaloba, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie Mesta. Predmetným rozhodnutím Mesto postupom podľa § 88a ods. 2 a § 88a ods. 5 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v rozhodnom znení nariadilo vlastníčkovi stavby (žalobca) odstránenie stavby nachádzajúcej sa na pozemku registra „C“. Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca v žalobe nepredložil také relevantné skutočnosti, ktoré by viedli k tomu, aby stavebný úrad mohol dodatočne povoliť predmetnú stavbu. Žalobca nepreukázal súlad nepovolenej stavby s cieľmi a zámermi prijatými v schválenom a platnom územnom pláne Mesta. Najvyšší súd rozsudok Krajského súdu potvrdil.

Právna veta:

Najvyšší súd poukazuje na to, že zákon č. 50/1976 Zb. v dotknutom ani inom ustanovení bližšie legálne nešpecifikuje, čo treba rozumieť pod slovným spojením „úprava podkladu“. Uvedené možno na účely zákona č. 50/1976 Zb. vyložiť tak, že sa jedná o prispôsobenie podkladu bez ohľadu na rozsah tak, aby čo najviac funkčne a technicky zodpovedal následnému umiestneniu stavby. Konkrétne môže ísť o zarovnanie, zhutnenie, vyštrkovanie podkladu, spevnenie svahov a pod.

Právna oblasť: Správne právo

Právny inštitút: Stavba

Súvisiace predpisy a ustanovenia: pre SR: 50/1976 Zb. – § 43 ods. 1 a ods. 2

8. K náležitostiam rozhodnutia podľa Správneho poriadku

Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Sžo/54/2016 zo dňa 22. 11. 2018

Anotácia:

Krajský súd zrušil rozhodnutie Úradu verejného zdravotníctva SR, ktorým tento úrad zamietol odvolanie účastníka správneho konania a potvrdil rozhodnutie Regionálneho úradu verejného zdravotníctva, ktorým bola účastníkovi správneho konania vyrušená pokuta 300 eur za spáchanie správneho deliktu porušenia povinnosti zabezpečenia kontroly dodržiavania osobnej hygieny zamestnancov. Krajský súd vrátil vec žalovanému správne orgánu na ďalšie konanie. Z rozhodnutia o pokute nebolo jasné o aký správny delikt ide, či je na tento prípad aplikovaná správna právna norma. Sporné bolo tiež špecifikovanie pojmu hygiena zamestnancov.

Právna veta:

Z ustanovenia § 47 ods. 2 Správneho poriadku explicitne nevyplýva, že by výrok rozhodnutia musel obsahovať vecné, časové a miestne určenie konania, z ktorého správny delikt vyplýva. Na druhej strane však je nespochybniteľné, že iba výroková časť rozhodnutia správneho orgánu je schopná mať dopad na práva a povinnosti účastníkov konania a iba ona môže nadobudnúť právoplatnosť. Bezchybne formulovaný výrok je nezastupiteľnou časťou rozhodnutia; len z neho je možné zistiť, či a aká povinnosť bola uložená, iba porovnaním výroku je možné usúdiť existenciu prekážky veci rozhodnutia, vylúčenie prekážky litispendencie, dvojakého postihu pre totožný skutok, je dôležitý pre určenie rozsahu dokazovania ako aj pre zaistenie riadneho práva na obhajobu, len výrok rozhodnutia správneho orgánu (a nie odôvodnenie) môže byť vynútiteľný správnu exekúciou a pod.

Právna oblasť: Správne právo

Právny inštitút: Náležitosti rozhodnutia

Súvisiace predpisy a ustanovenia: pre SR: 71/1967 Zb. – § 47 ods. 2

9. Postup súdu v prípade úmrtia strany sporu

Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/36/2017 zo dňa 28. 3. 2018

Anotácia:

Krajský súd ako odvolací súd potvrdil rozsudok Okresného súdu, ktorým došlo k zamietnutiu žaloby vtedajšieho žalobcu a k uloženiu mu povinnosti na náhradu trov konania žalovanej; okrem toho rozhodol odvolací súd tiež o trovách odvolacieho konania. Tento rozsudok odvolacieho súdu napadol dovolaním pôvodný žalobca F. A., ktorý počas dovolacieho konania zomrel. Uznesením Okresného súdu bola určená jeho jediná dedička.

Právna veta:

Nová úprava procesného práva prikazuje súdu v prípade úmrtia strany sporu (ktorá je fyzickou osobou) a z toho plynúcej straty procesnej subjektivity (v tejto súv. por. tiež § 61 C. s. p. a § 7 Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení), ak k nim došlo pred právoplatným skončením konania, rozhodnúť o tom, že v konaní bude pokračovať s dedičmi strany (pokiaľ nejde o prípad, v ktorom úmrtím strany stráca ďalšie konanie zmysel a má dôjsť k jeho zastaveniu).

Právna oblasť: Civilné právo procesné

Právny inštitút: Procesná subjektivita

Súvisiace predpisy a ustanovenia: pre SR: 160/2015 Z.z. – § 62, § 63

10. Porušenie zmluvne prevzatého záväzku spoločníka k osobnej účasti na podnikaní s.r.o. je dôvodom pre jeho vylúčenie zo spoločnosti

Rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1Cob/223/2012 zo dňa 16. 1. 2014

Anotácia:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa o vylúčil odporcov v 1. a 2. rade ako spoločníkov zo spoločnosti s r. o. V odôvodnení súd prvého stupňa uviedol, že navrhovateľ sa predmetným návrhom domáhal vylúčenia odporcov zo spoločnosti navrhovateľa, pretože závažným spôsobom porušujú povinnosti vyplývajúce im z ich pôsobenia ako spoločníkov v obchodnej spoločnosti navrhovateľa. Odporcovia sa nikdy osobne nezúčastňovali na podnikateľskej činnosti, zasadnutiach valného zhromaždenia, čím porušovali spoločenskú zmluvu o založení obchodnej spoločnosti zo dňa 31.01.2005 v jej článku 3 bod 2, poškodili dobré obchodné meno spoločnosti navrhovateľa a navyiac prebiehajúce exekučné konania znemožňujú rozvíjanie podnikateľskej činnosti navrhovateľa. Odporcovia s návrhom nesúhlasili z dôvodu, že osobná účasť spoločníkov nie je potrebná v kapitálovej spoločnosti, ktorou je aj spoločnosť navrhovateľa, neúčasť spoločníka na valnom zhromaždení nie je možné považovať za porušenie povinnosti spoločníka podľa ust. § 149 Obchodného zákonníka, ďalej poukázali na povinnosť spoločnosti vyzvať spoločníkov k plneniu povinností a písomne ich poučiť o následkoch neposlúchnutia takejto výzvy, ktorá musí predchádzať vylúčeniu spoločníka a nakoniec dojednanie spoločenskej zmluvy, podľa ktorej sú spoločníci povinní osobne sa zúčastňovať na podnikaní spoločnosti, považujú odporcovia za neplatné, pretože bolo dohodnuté v rozpore s ust. § 110 ods. 1 písm. k) Obchodného zákonníka.

Právna veta:

Ak sa odporcovia stali spoločníkmi spoločnosti a pristúpili ku spoločenskej zmluve, ktorý právny úkon je základnou náležitosťou pri prevode obchodného podielu spoločnosti, oboznámili sa tak s obsahom spoločenskej zmluvy a súhlasili s ním, teda súhlasili s prevzatím povinnosti osobne sa zúčastňovať na podnikaní navrhovateľa. Odporcovia v konaní pred súdom prvého stupňa ani v odvolacom konaní nikdy netvrdili, že by vykonávali akúkoľvek formu osobnej účasti na podnikaní spoločnosti. Tvorba zisku spoločnosti a rozvoj podnikania je cieľom nielen každej spoločnosti založenej za účelom podnikania, ale aj jej spoločníkov. Pokiaľ odporcovia ako spoločníci spoločnosti v rozpore so svojim záväzkom, prevzatým v spoločenskej zmluve, nerealizovali žiadnu formu osobnej účasti na podnikaní spoločnosti, má porušenie týchto ich povinností dopad aj na ich účasť v spoločnosti.

Právna oblasť: Obchodné právo

Právny inštitút: Vylúčenie spoločníka

Súvisiace predpisy a ustanovenia: pre SR: 513/1991 Zb. – § 149

11. K požiadavkám na lekársky posudok, na základe ktorého má dôjsť k preradeniu na inú prácu a k okamžitému skončeniu pracovného pomeru

Rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23CoPr/1/2019 zo dňa 5. 8. 2019

Anotácia:

Okresný súd určil, že skončenie pracovného pomeru okamžitým skončením pracovného pomeru zo strany žalovaného zamestnanca je neplatné. Žalovaný zamestnanec tvrdil, že nemôže ďalej vykonávať svoju prácu bez ohrozenia svojho zdravia a pretože ho žalobca v 15- dňovej lehote nepreradil na inú prácu, okamžite skončil pracovný pomer.

Právna veta:

- I. Zo záveru lekárskeho posudku musí jasne vyplývať, že zamestnanec vzhľadom na svoj konkrétny zdravotný stav dlhodobo stratil spôsobilosť naďalej vykonávať doterajšiu prácu. Len lekárske odporúčania, resp. lekárske správy či iné vyjadrenia lekára, nespĺňajú požiadavky na lekársky posudok. Lekársky posudok by mal okrem samotného posúdenia zdravotného stavu obsahovať aj poučenie o odvolaní, o ktorom rozhoduje vedúci zdravotníckeho zariadenia alebo okresný úrad, ak zdravotnícke zariadenie v príslušnom obvode neexistuje.
- II. Zákon o zdravotnej starostlivosti považuje za lekársky posudok výsledok posudzovania zdravotnej spôsobilosti na výkon určitej činnosti. Vhodnosť výkonu konkrétnej činnosti pre určitú osobu a zdravotná spôsobilosť na výkon konkrétnej činnosti sú pritom odlišné kategórie. Lekár v lekárskom doklade predloženom žalovaným neuviedol žiadne ďalšie skutočnosti, nemožno ani určiť, či chcel vyjadriť, že je žalovaný na výkon činnosti vodiča nákladného vozidla zdravotne nespôsobilý, nakoľko by výkon takejto činnosti mohol skutočne ohroziť jeho zdravotný stav alebo išlo len o odporúčanie smerované k žalovanému. Toto vyjadrenie lekára nespĺňa požiadavky na lekársky posudok v zmysle ust. § 55 ods. 2 písm. a) Zákonníka práce aust. § 69 ods. 1 písm. a) Zákonníka práce.

Právna oblasť: Pracovné právo

Právny inštitút: Okamžité skončenie pracovného pomeru

Súvisiace predpisy a ustanovenia: pre SR: 311/2001 Z.z. – § 55 ods. 2 písm. a), § 69 ods. 1 písm. a)

12. K zverejňovaniu podobizní dieťaťa na sociálnych sieťach a k neodkladnému opatreniu, ktoré by zverejňovanie rodičovi zakázalo

Uznesenie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 5CoP/32/2019 zo dňa 31. 7. 2019

Anotácia:

Okresný súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým (prvým výrokom) uložil matke maloletej povinnosť zdržať sa zverejňovania a rozširovania podobizne maloletej na verejnosti do dovŕšenia osemnásteho roku veku maloletej a súčasne všetky už rozšírené podobizne maloletej na verejnosti zmazať a odstrániť.

Súd prvej inštancie s poukazom na uznesenie ÚS SR z 23. januára 2013 sp. zn. IV. ÚS 46/2013 a § 35 zák. č. 36/2005 Z.z. uviedol, že je toho názoru, že návrh otca je dôvodný, pretože aj podľa súdu zverejňovanie fotografií maloletej na sociálnych sieťach na účte matky, ktorý je verejne prístupný, nie je bežnou vecou, o ktorej môže rozhodnúť ten rodič, ktorý má maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti. Otec preukázal, že matka má na jej instagramovom účte 200.000 sledovateľov, že na tomto účte zverejňuje okrem svojich aj fotky maloletej, pričom niektoré z nich sú intímnejšej povahy, preukázal tiež, že matke nedal súhlas na zverejňovanie fotografií maloletej, a že s ich zverejňovaním nesúhlasí.

Právna veta:

- I. K výkonu práv rodiča vo vzťahu k maloletému v informačnej dobe internetu zaiste patrí aj právo rodičov trvale, alebo dočasne zachytiť a tiež zverejniť podobizne maloletej osoby vo verejnom priestore. Tak, ako každé nakladanie s právmi má svoje limity, tak aj rodičovské práva majú svoje limity, ktoré vzhľadom na rôznorodosť prípadov a príbehov nemožno paušalizovať. Ak by bol problém samotné zverejnenie podobizne maloletého dieťaťa rodičom vo verejnom priestore (paušálne), potom by zrejme (nielen na Slovensku) zanikol podstatný obsah verejného priestoru a zverejňovanie podobizní maloletých detí by nebolo možné zaradiť do katalógu oprávnení rodiča, čo zrejme nie je ani želateľné. Naopak, dôkazom všeobecnej akceptácie a „užívania“ tohto (rodičovského) práva je jeho rozšírenosť, čo do jeho užívania.
- II. Otázka, či je v záujme dieťaťa byť jeho obrazovými podobizňami zverejnené najmä pri otvorenom verejnom priestore je otázkou, ktorá je podstatná. Podľa názoru odvolacieho súdu, ale podstatnosť nie je determinovaná, len napr. samotnou skutočnosťou zverejnenia obrazovej podobizne maloletého dieťaťa vo verejnom priestore, ale ide o kvalifikovaný obsah „podstatnosti“, ktorá je určovaná rozsahom, spôsobom a účelom zverejňovania. Ako príklad súd uvedie situáciu, kedy jeden z rodičov zverejní vo verejnom priestore jednu „zimnú“ (dieťa oblečené v zimnom oblečení) fotku maloletého spolu s rodičom, ktorá je „profilovou fotkou“ spoločného účtu. Iste môže niekto hľadať aj v takomto zverejnení ohrozenie záujmu maloletého dieťaťa (čo odvolací súd nevyklučuje z rôznych dôvodov), ale také dôvody hľadať izolovane veľmi ťažko. Inou situáciou môže byť zverejnenie jedinej fotky rodičom hraničiacej so zosmiešňovaním maloletého dieťaťa, alebo vystavovania ho posmechu spolužiakom a pod. Uvedené samozrejme súvisí so zásahom do osobnostných práv fyzickej osoby, kedy sú na mieste prostriedky ochrany osobnostných práv.
- III. V tomto prípade otec prostriedkami ochrany rodičovských práv a ochrany záujmu maloletej navrhol zakázať matke zverejňovanie obrazových podobizní maloletej vo verejnom priestore. Predpokladom nariadenia neodkladného opatrenia je splnenie podmienky naliehavosti. Ak determinantom naliehavosti je „najlepší záujem“ dieťaťa, potom je treba zisťovať (osvedčovaný) obsah tohto záujmu. Obsahom býva spravidla trvajúci, stabilný a nerušený záujem dieťaťa. Tento formujú rodičia. Keďže nie je namieste paušalizovať vhodnosť alebo nevhodnosť počínania matky, ktorá zverejnila a zverejňovala fotky maloletej, odvolací súd konštatuje, že vzhľadom na skutočnosť, že zverejňovanie fotiek matkou trvá už roky a obdobne tak realizoval svoje rodičovské práva otec maloletej, potom vyhodnocujúc spoločný najlepší záujem dieťaťa kreovaný rodičmi bol „nastavený“ minimálne do obdobia verbalizácie prvých nesúhlasných vyjadrení otca so zverejňovaním tak, že bolo bežnosťou v živote maloletej, že jej podobizne boli zverejňované vo verejnom priestore a táto bežnosť bola (minimálne konkludentne) otcom akceptovaná. Obdobne to platí aj opačne. Z uvedeného vyplýva, že pri zmene názoru otca na uvedené počínanie matky v priebehu tohto konania musela byť zmena názoru určovaná zmenou jeho motivácie. Zmena motivácie ale nebola dostatočne zdôvodnená a bez ďalšieho nemôže zakladať naliehavosť nariadenia neodkladného opatrenia. Taktiež nebola dostatočne zdôvodnená nevyhnutnosť nariadenia neodkladného opatrenia. Ujma ktorá hrozí tým, že maloleté dieťa je zverejňované vo verejnom priestore nebola otcom relevantne a účinne súdu vysvetlená. Do určitého momentu išlo o akceptovaný stav (z ktorého rezultuje zároveň akceptovateľnosť spoločného rodičovského prístupu k veci), pričom následne sa z počínania matky stala neakceptovateľná aktivita. Uvedená zmena bez podstatného dôvodu nemôže založiť podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia v navrhovanom znení.

Právna oblasť: Rodinné právo, Civilné právo procesné

Právny inštitút: Rodičovské práva, Neodkladné opatrenie

Súvisiace predpisy a ustanovenia: pre SR: 36/2005 Z.z. – § 28 ods. 1, 2, § 35
160/2015 Z.z. – § 325 ods. 2 písm. d)

13. K posúdeniu potvrdenia správnosti zoznamu záväzkov porovnávaných s účtovnou evidenciou dlžníka ako uznania záväzkov

Rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 21Cob/19/2019 zo dňa 24. 9. 2019

Anotácia:

Súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia 6.158,48 € s úrokom z omeškania ako ceny diela – zhotovenia elektroinštalácie.

Medzi stranami bolo sporné, či toto dielo žalovaným objednané bolo žalobcom skutočne vykonané. Listom z 18. decembra 2008 označeným „Uznanie záväzkov (podľa § 29 a § 30 Zákona 431/2002)“ bol žalovanému zaslaný zoznam záväzkov voči žalobcovi so žiadosťou o ich porovnanie s účtovnou evidenciou žalovaného, potvrdenie správnosti a spätné odoslania na adresu žalobcu. K tomuto textu bol pripojený predtlačенý text, že žalovaný ako dlžník „uznáva svoje vyššie uvedené záväzky v plnej výške voči veriteľovi“ – žalobcovi. K spodnej časti listu bolo rukou pripísané „Súhlasí“ a bol pripojený nečitateľný podpis s pečiatkou žalovaného, ako aj jeho konateľa a takto podpísaná listina došla žalobcovi. Z takto zisteného skutkového stavu potom súd prvej inštancie právne uzavrel, že prejav obsiahnutý v tejto listine nie je uznaním záväzku v zmysle § 323 Obchodného zákonníka.

Právna veta:

Súd prvej inštancie správne uzavrel a žalobca to v odvolaní potvrdil, že spornú listinu „Uznanie záväzkov (podľa § 29 a § 30 Zákona 431/2002)“ vypracoval a zaslal ju žalovanému. Sám žalobca v nej zaslal zoznam záväzkov žalovaného voči žalobcovi požiadal žalovaného o „porovnanie... zoznamu s Vašou účtovnou evidenciou, potvrdenie jeho správnosti a spätné odoslania na našu adresu“ s výslovným odkazom na § 29 a § 30 zákona č. 431/2002 Z. z. Pod týmto zoznamom bol potom uvedený text, na ktorý sa žalobca odvoláva, a to, že žalovaný „uznáva svoje vyššie uvedené záväzky v plnej výške voči“ žalobcovi. Pod touto listinou je pripojený (sporný) podpis žalovaného a nad ním pripísané slovo „Súhlasí“. Celé znenie takto zostavenej listiny podľa odvolacieho súdu pripúšťa rôzny výklad. Z prvej vety je totiž zrejmé, že žalovaný má porovnať vykázané záväzky s účtovnou evidenciou, potvrdiť správnosť a odoslať naspäť. Ak teda žalovaný potvrdí správnosť, t. j. podpíše listinu, potvrdzuje tým len správnosť evidencie vykázaných záväzkov. Až druhá časť uvedenej listiny (že dlžník uznáva záväzky) by sa svojím obsahom mohla vykladať ako prejav uznania v zmysle § 323 Obch. zák. Pokiaľ však žalovaný podpísal listinu ako celok, nebolo by možné jednoznačne dospieť k záveru, či tým reagoval na prvú vetu (potvrdzoval správnosť zostatku s účtovnou evidenciou), alebo tým za svoj preberal druhú časť listiny (uznanie tohto záväzku). Pritom práve použitie slova „súhlasí“ pred podpisom vedie k tomu, že osoba, ktorá túto listinu podpísala, chcela skutočne reagovať len na výzvu potvrdiť správnosť (odsúhlasiť) zoznam záväzkov, nie uznať záväzok v zmysle druhej časti listiny. Podľa § 266 ods. 4 Obch. zák. sa prejav vôle obsahujúci výraz pripúšťajúci rôzny výklad v pochybnostiach vykladá na ťarchu strany, ktorá ako prvá tento výraz použila. V prerokúvanej veci bol touto stranou žalobca, ktorý listinu pripravil, pričom príčinou nejasností sú práve použité výrazy a formulácie. Preto sa obsah tejto listiny musí vykladať na jeho ťarchu (a teda na prospech žalovaného), čo znamená, že im nemožno pripísať význam uznania záväzku v zmysle § 323 ods. 1 Obch. zák.

Právna oblasť: Obchodné právo

Právny inštitút: Uznanie záväzku

Súvisiace predpisy a ustanovenia: pre SR: 513/1991 Zb. – § 323

14. K možnosti zrušenia účasti spoločníka verejnej obchodnej spoločnosti súdom

Rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2Cob/263/2016 zo dňa 6. 6. 2017

Anotácia:

Žalobca sa podanou žalobou domáhal zrušenia svojej účasti u žalovaného ako obchodnej spoločnosti, v ktorej je spoločníkom. Svoju žalobu odôvodnil tým, že 10 rokov žije v Českej republike, pre žalovaného nepracuje, je chorý a nemá žiadne doklady na predloženie.

Z vykonaného dokazovania ako aj z úkonov žalobcu so zreteľom na znenie právnych predpisov aplikovateľných na uvedený skutkový stav mal súd za to, že nie je možné vyhovieť návrhu žalobcu a to pre neprípustnosť takéhoto konania podľa platných právnych predpisov. Krajský súd rozsudok Okresného súdu potvrdil.

Právna veta:

Z ust. § 148 ods. 1 Obchodného zákonníka vyplýva, že spoločník spoločnosti s ručením obmedzeným môže za splnenia zákonných podmienok navrhnúť, aby súd zrušil jeho účasť v spoločnosti. V prejednávanej veci však ide o spoločníka verejnej obchodnej spoločnosti a analógia je v tomto prípade vylúčená. Na verejnú obchodnú spoločnosť nie je možné aplikovať ustanovenia upravujúce spoločnosť s ručením obmedzeným, keďže ide o iný typ obchodnej spoločnosti. Verejná obchodná spoločnosť je typickou personálnou spoločnosťou, keďže spoločníci sú personálne a majetkovo prepojení so spoločnosťou. Verejná obchodná spoločnosť zodpovedá za svoje záväzky celým svojim majetkom a spoločníci ručia za záväzky spoločnosti osobne a neobmedzene.

Právna oblasť: Obchodné právo

Právny inštitút: Verejná obchodná spoločnosť

Súvisiace predpisy a ustanovenia: pre SR: 513/1991 Zb. – § 76, § 83, § 148 ods. 1

15. K spoplatneniu námietky zaujatosti sudcu

Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1XObdo/635/2017 zo dňa 9. 5. 2018

Anotácia:

Súčasťou dovolania žalobkyne bol aj návrh na prerušenie dovolacieho konania podľa § 162 ods. 1 písm. b/ CSP, ktorý žalobkyňa odôvodnila tým, že je potrebné podať na Ústavný súd Slovenskej republiky návrh na začatie konania o súlade položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov s Ústavou Slovenskej republiky. Argumentovala tým, že inštitút námietky zaujatosti predstavuje procesnú obranu proti sudcovi, u ktorého má účastník konania pochybnosti o jeho nezaujatosti a ako taká sa nemá spoplatňovať, nakoľko predstavuje jediný prostriedok, ktorým sa účastník môže domôcť preskúmania prípadného dôvodu na vylúčenie sudcu.

Právna veta:

Vyrubení súdneho poplatku za námietku zaujatosti sa žalobkyňa neodníma právo vyjadriť sa k otázke zaujatosti sudcu. Navyše v prejednávanej veci sa dovolací súd zaoberal len prípustnosťou dovolania žalobkyne a nie aj jeho dôvodnosťou (tvrdenými dovolacími dôvodmi) a pre také rozhodnutie nebolo potrebné skúmať, či žalobkyňou napádané ustanovenia zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov sú alebo nie sú v súlade s Ústavou Slovenskej republiky. Dovolací súd preto návrh žalobkyne na prerušenie dovolacieho konania podľa §162 ods. 1 písm. b/ CSP ako nedôvodný zamietol.

Právna oblasť: Civilné právo procesné

Právny inštitút: Prerušenie konania

Súvisiace predpisy a ustanovenia: pre SR: 160/2015 – § 162 ods. 1 písm. b)